

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3140/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenica odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3010/21-6 od 30. ožujka 2022., na sjednici vijeća održanoj 14. listopada 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3010/21-6 od 30. ožujka 2022.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Pobjanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, KLASA: UP/I-344-08/21-01/704, URBROJ: 376-05-2-20-05 od 31. kolovoza 2021. i zahtjev za naknadu troškova spora.
2. Odlukom tuženika usvojen je zahtjev za rješavanje spora između tužitelja i korisnika i utvrđeno je da pretplatnički ugovor za pretplatnički broj uz kupnju mobilnog uređaja s operatorom javnih komunikacijskih usluga, ovdje tužiteljem (točka I. izreke) nije sklopljen i naloženo je tužitelju da korisnici, u roku od 15 dana od dana primitka odluke otpiše sve izdane račune za pretplatnički broj odnosno da joj izvrši povrat novca, ako su navedeni računi plaćeni (točka II. izreke).
3. U žalbi protiv pobijane presude tužitelj prigovara da je spor riješen bez održavanja glavne rasprave. Smatra da prvostupanjski upravni sud paušalno prihvaća mišljenje tuženika da mjerodavni materijalni propisi ovlašćuju tuženika na otpisivanje

dugovanja, čime se zadire u tužiteljevo pravo vlasništva i zanemaruje računovodstveni i porezni aspekt usklađenja i otpisa potraživanja. Ukazuje da sud kod stečaja potrošača ne nalaže vjerovnicima otpis potraživanja, već potrošače samo oslobađa obveza. Vjerovnik nije ovlašten potraživati od potrošača plaćanje obveza od kojih je potrošač oslobođen, no slobodan je u odabiru kada će predmetno potraživanje doista i otpisati u poslovnim knjigama. Ustraje u stavu da tuženik nije ovlašten nalagati tužitelju otpis dugovanja. Drži da je odluka tuženika suprotna odredbi članka 98. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09., dalje: ZUP), iz kojeg razloga su dvjema prvostupanjskim presudama bila poništena rješenja tuženika u sporu između tužitelja i drugih korisnika u istovjetnim slučajevima. Navodi da, sve i da odluči postupiti po odluci tuženika, otpisao bi dugovani iznos sukladno vlastitim evidencijama, a ne temeljem pobijane odluke u kojoj nije naveden iznos dugovanja koji je potrebno otpisati. Slijedom navedenog, predlaže Sudu da pobijanu presudu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev, uz naknadu troška sastava žalbe.

4. Tuženik, u odgovoru na žalbu, navodi razloge zbog kojih je suglasan s prvostupanjskom presudom, pri čemu u cijelosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporene odluke. Predlaže odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga u smislu članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS), ovaj Sud je ocijenio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

7. Tužitelj ne osporava da sa korisnicom nije sklopio pretplatnički ugovor, uz kupnju mobilnog uređaja, ali osporava točku II. izreke odluke tuženika kojom mu je naloženo da otpiše sve izdane račune za predmetni pretplatnički broj, odnosno da korisnici izvrši povrat ako su izdani računi plaćeni jer da za takvu odluku tuženika nema uporišta u zakonskim i podzakonskim propisima.

8. Taj žalbeni prigovor je neosnovan.

9. Naime, pravilno je obrazloženje prvostupanjskog upravnog suda da odredbe članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) i članka 29. stavka 11. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“, broj: 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19.), daju ovlast tuženiku naložiti otpis duga, odnosno povrat uplaćenog iznosa po izdanim računima, ako u sporu između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, utvrdi da je potraživanje prema korisniku neopravdano ili neosnovano. Navedenom zakonskom odredbom je izričito propisano da je tuženik ovlašten rješavati spor vezan uz iznos kojim je korisnik usluge zadužen za uslugu, dok je temeljem navedenog podzakonskog propisa tuženik ovlašten naložiti operateru najučinkovitije mjere za uklanjanje utvrđenih povreda, a upravo otpis, odnosno povrat uplaćenih iznosa, po ocjeni ovog Suda, predstavljaju takvu najučinkovitiju mjeru u korist oštećene strane, ovdje korisnice

10. Neosnovan je žalbeni prigovor da je postupljeno suprotno odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a, jer je izreka rješenja tuženika jasna u odnosu na naloženu mjeru (otpis i povrat dugovanja) i određiva u odnosu na iznos dugovanja. Naime, iznos dugovanja naveden je na izdanim računima, a i sam tužitelj u žalbi navodi da vodi evidenciju, odnosno izračun iznosa koji bi trebao otpisati po predmetnom

pretplatničkom broju. Stoga žalbeni prigovor da u odluci tuženika nije naveden točan iznos dugovanja nije od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari.

11. Obzirom na tužbene navode, koji se ne odnose na, u upravnom postupku pravilno utvrđeno relevantno činjenično stanje, nije bilo potrebe provoditi raspravu pred sudom pa je prvostupanjski sud pravilno riješio spor bez održavanja glavne rasprave, sukladno odredbi članka 36. stavka 4. ZUS-a. Stoga žalbeni prigovori tužitelja, koji su istovjetni navodima tužbe, obzirom na nesporno utvrđene činjenice ovog predmeta i pravilnu primjenu materijalnog prava, ne mogu dovesti do drugačije odluke.

12. Kraj takvog stanja stvari, ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

13. Kako tužitelj nije uspio sa žalbom, to je, temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a, odbijen sa zahtjevom za naknadu njezina troška.

14. Slijedom svega izloženog, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. listopada 2022.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Dokument je elektronički potpisan:
Evelina Čolović
Tomić

Vrijeme potpisivanja:
09-11-2022
11:21:58

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC115641544852D3133363133333630303838
OU=Signature
S=Čolović Tomić
G=Evelina
CN=Evelina Čolović Tomić